

[Alfred Jensen.]

har ikke været på tidspunkter, da der forestod valg —, har de politiske diskussioner været temmelig hidsige, og det fra tidlig morgen til langt hen på natten. Jeg tror ikke, man ved at undlade at give de syge mulighed for at stemme bremser diskussionen om landets politiske forhold, specielt ikke op imod et valg.

Den indvending kan man altså roligt lade ligge, den har ingen vægt. Den anden indvending, at det vil være urimeligt, at een syg får ret til at afgive stemme, hvori- mod en anden ikke kan få tilladelse dertil og derfor kan føle sig brøstholden, synes mig også at være lidet vægtig. Skal man, fordi der findes, skal vi sige 500 — jeg ved ikke, om tallet er helt tosset —, som lægen ikke vil tillade at deltage i valget, lade 10 000 eller 20 000 andre miste muligheden for at deltage? Det kan ikke være rimeligt, det kan man ikke mene for alvor. Så er der det spørgsmål, om mit ændringsforslag vil være betryggende. Jeg indrømmer, at man sikkert kan finde bedre former for de syges deltagelse i valg. Når jeg har formet mit ændringsforslag på denne måde, er det, fordi der er indført regler om afstemning pr. brev; mit forslag ligger på linie med alt, hvad der er fastsat angående afstemning for personer, der ikke kan møde frem på valgstedet på valgdagen. Den eneste ændring, jeg har foreslået, er, at man kan hente stemmesedler mod behørig legitimation, og at i stedet for folke-registerføreren kan der indtræde en person, som attesterer, at det er den pågældende vælger, der stemmer, og giver den iøvrigt fornødne attestation. Jeg ser meget vel, at der er mulighed for, at vælgerens kone eller andre kan se, hvorledes han har stemt, eller omvendt at manden kan se, hvorledes konen har stemt, og jeg må erkende, at det kunne jeg ikke lave om på, selvom man gik over til det, jeg i og for sig lige så gerne så, at lade de tilforordnede gå ud med urnen og stemmesedlerne til de syge; derved kom man heller ikke ud over denne ulempe. Men den har man jo ikke været bange for, da det gjaldt om, at de gamle i

De Gamles By skulle kunne stemme. Dengang gik man gerne ind for reglen om, at den tilforordnede eller en hvilken som helst tilfældig person, der var tilstede, kunne hjælpe den pågældende med at stemme. Dengang havde man ingen kvababbelse i anledning af, at kravet om hemmeligholdelse blev tilsidesat. Jeg er enig i, at det bør være muligt for de gamle og svækkede at stemme, men hvorfor skulle man så ikke også kunne give de syge mulighed for at stemme, selvom denne ulempe opstår, hvad jeg erkender. De indvendinger, der er rejst mod, at de syge får mulighed for at deltage i et valg, har ikke en sådan vægt, at det kan forsvares ikke at give dem den mulighed. Jeg anbefaler, at man stemmer for det ændringsforslag, jeg her har stillet.

Så skylder jeg vel også at sige, at det ændringsforslag, der er stillet under nr. 3 af det ærede medlem hr. Helge Madsen, ikke har min og ej heller min gruppes interesse, og at vi derfor ikke vil deltage i afstemningen om det. Derimod må jeg sige, at vi subsidiært vil stemme for det ærede medlem hr. Steens ændringsforslag, som findes under nr. 8.

Min gruppe har også et par bemærkninger at gøre til lovforslaget om folkeafstemningen. Jeg har, som det fremgår af betænkningen, på min gruppes vegne tiltrådt det ændringsforslag, der her er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, men jeg har ikke kunnet affinde mig med den affattelse, som lovforslagets § 2 har fået. Derfor har jeg stillet ændringsforslag til denne paragraf i overensstemmelse med de udtalelser, jeg fremsatte herom ved første behandling. Vi har den opfattelse, at det er forkert at lade folkeafstemningen om valgretsaldere foregå samme dag som folkeafstemningen om grundlovsforslaget. Vi har den opfattelse, at der i grundlovsforslaget ikke skal stå prikker, hvor valgretsaldere egentlig skulle stå, men at de, der deltager i afstemningen om grundlovsforslaget bør have klaret, den dag, de stemmer om forslaget, hvad valgretsaldere egentlig er, og det gør man praktisk ved at lade denne folkeafstem-